

دل سي حسد نے نکال

خدا نو خوف کري نے	دل سي حسد نے نکال
خدا نو خوف کري نے	باقي رهي تر سنجهال
ماھو مُرِّي نا اگے رگڑ تو	لوگ دِکھاوا نو کام نہ کرتو
خدا نو خوف کري نے	چال نجیبو ني چال
کذب تھي کرنر شِکار کوئي نے	تير زباں نو نہ مار کوئي نے
خدا نو خوف کري نے	پھينڪ نہ مکر ني جال
کھينچي پکڑ تو لگام هوی ني	اپنا عیوبو ما دیکھي نے جاني
خدا نو خوف کري نے	ريت بزرگو ني پال
عقل جو هوي تو موک صُبوَة	انکھ ما زياده راکھ مُروَة
خدا نو خوف کري نے	ديجے کوئي نے نہ گال

ذڪرِ خدا نو لباس پهن تو
خدا نو خوف ڪري نه

اوسے ڪام خدا ني عبادۃ
خدا نو خوف ڪري نه

غير نو ڪام بگاڙ هرگز
خدا نو خوف ڪري نه

خير نا ڪام ڪروا ما بھائي
خدا نو خوف ڪري نه

باري جو اڀرے تو وارنر لاڳے
خدا نو خوف ڪري نه

حرص ني فوج پر اوجے غالب
خدا نو خوف ڪري نه

دهوي تو واضع ناپاني سي تن تو
تقوى ني اوڙھ تو شال

رونه نماز ني راکھ تو عبادۃ
چھوڙ زبون خصال

اوڙھ بدي نو شعارنر هرگز
نيڪي نو راکھ خيال

موڪ رياءِ ني راکھ صفائي
ڪرڄے نر اڄ نه ڪال

مانگ مُراد خدا نا تو اڳے
نيڪ نکال تو فال

تيغ قناعت نو ٽھئي نه تو طالب
صبر ني پڪڙي نه ٺھال

